

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1246 van 21 juni 2016
in de zaak 1314/0426/A/2/0412

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bram VANDROMME
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Kapucijnenstraat 14
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

[REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen VAN WYNSBERGE
kantoor houdende te 9860 Oosterzele, Kwaadbeek 47A
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 19 maart 2014 de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 30 januari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de eerste verzoekende partij en een andere derde belanghebbende tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk van 26 september 2012 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van sleufsilo's en een quarantainestel.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 3 mei 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Goele BROECKAERT die *loco* advocaat Bram VANDROMME verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Sanne SCHEPERS die *loco* advocaat Koen VAN WYNSBERGE verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomen de partij verzoekt met een aangetekende brief van 5 juni 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 28 juni 2014 de tussenkomen de partij, die de aanvrager is van de vergunning, toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 29 juni 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomen de partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van sleufsilo’s en een quarantainestal”*.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwon t w i k k e l i n g brengt op 24 juli 2012 een gunstig advies uit.

De Provinciale dienst Waterlopen brengt op 18 juni 2012 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk verleent op 26 september 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

5. VERENIGBAARHEID MET DE REGELGEVING

Ligging volgens plannen van aanleg:....

Art. 11.4.1 - Agrarische gebieden.

(...)

Het noorden van het perceel paalt aan een ingeschreven onbevaarbare waterloop 2° categorie, namelijk de Rakebosbeek (WL.28.4.).

(...)

6. WATERTOETS:

...

De aanvraag wordt ook afgetoetst aan de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing afvalwater en hemelwater volgens het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004. Het ontwerp is niet in overeenstemming met de betreffende verordening. Hier ook wordt verwezen naar het advies van de waterbeheerder, meer bepaald de provincie West-Vlaanderen. Het maximale lozingsdebiet naar de waterloop mag slechts 5liter/sec/ha bedragen. Er moet een buffer met vertraagde afvoer van minstens 410m3/ha verharde oppervlakte worden voorzien en een afvoer van maximum 1,151/sec. Dit wordt als voorwaarde aan de vergunning gekoppeld.

De stedelijke bouwverordening inzake hemelwaterputten goedgekeurd door de Gemeenteraad op 9 december 1977 is enkel van toepassing op nieuwbouw woongebouwen.

(....)

8. TOETSING AAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING:

Functie:

Het gevraagde past in het kader van een hedendaagse bedrijfsvoering, Het draagt bij tot de verdere expansie en de verduurzaming van het volwaardig landbouwbedrijf.

Inplanting:

De nieuwe stal met aansluitend de sleufsilos wordt ingeplant in de onmiddellijke omgeving van de bestaande grote stal. Door de overdekking van de doorgang wordt het volume aangesloten met de bestaande stallen en gaat er een geïntegreerd geheel mee vormen. Achteraan het perceel bevindt zich de Rakebosbeek. De nieuwe constructie wordt ingeplant op een afstand van minimum 8m. tot de Rakebosbeek. Dergelijke inplanting is op voldoende afstand van de ingeschreven onbevaarbare waterloop teneinde een zone van 5m. te vrijwaren voor gebruikelijk onderhoud van deze waterloop.

Bouwvolume & Verschijningsvorm:

De typische vormgeving en de gekozen materialen sluiten aan bij de reeds bestaande gebouwen van het landbouwbedrijf. Het gebruik van verschillende materialen doorbreekt saaiheid en eentonigheid van de gevels. De donkere dakbedekking en de lichtere gevels geven een optisch verkleinend effect. Het gebouw is functioneel en is goed geïntegreerd in het omliggende landschap.

Toegankelijkheid:

De aanvraag betreft een niet toegankelijk gebouw. De Vlaamse stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid is niet van toepassing.

Parkeerplaatsen en verkeersaantrek:

Ten gevolge van de geplande werken wordt geen toename van de verkeersaantrek verwacht. Het bedrijf beschikt over voldoende ruimte op eigen terrein om de verkeersdruk op te vangen.

Groen- en omgevingsaanleg:

Het voorziene groenscherm sluit aan met het bestaande scherm rond de grote stal. Het is tevens samengesteld uit dezelfde soort beplanting van streekeigen groen.

De sleufsilo's worden deels onttrokken aan het zicht en ingepast in de landelijke omgeving door het aanleggen van een kleine talud die wordt beplant met laagstammig groen.

9. ALGEMENE CONCLUSIE:

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden, met de wettelijke bepalingen alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

10. BESLISSING:

Gunstig met voorwaarden.

...

De eerste verzoekende partij en een andere derde belanghebbende tekenen tegen deze beslissing op 28 oktober 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 december 2013 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

3D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Het ontwerp voorziet het bouwen van een quarantainest al en sleufsilo's bij een bestaand veeteeltbedrijf.

*De aanvraag is volgens het **gewestplan Kortrijk** (KB 28/12/1972) gelegen in een **agrari sch gebied**.*

Indien de voorwaarden van de Provinciale Dienst Waterlopen worden gevolgd, zullen er geen schadelijke effecten te verwachten zijn en is de watertoets positief.

Aangezien het gevraagde een bruto grondoppervlakte van meer dan 500 vierkante meter heeft dient een openbaar onderzoek georganiseerd. Zonder een openbaar onderzoek ontstaat er een legaliteitsbelemmering om de aanvraag te kunnen vergunnen. In graad van beroep werd gevraagd om alsnog een openbaar onderzoek te organiseren. Het resultaat van het openbaar onderzoek moet afgewacht worden vooraleer de aanvraag volledig beoordeeld kan worden.

Bijgevolg stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar aan de deputatie voor om de resultaten van het openbaar onderzoek af te wachten.

...”

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 december 2013 tot en met 25 januari 2014, worden twee bezwaarschriften ingediend door de huidige verzoekende partijen.

Na de hoorzitting van 7 januari 2014 beslist de verwerende partij op 30 januari 2014 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder volgende voorwaarden:

“ ...

De vergunning wordt verleend volgens ingediend plan en onder de strikte naleving van de volgende voorwaarden:

- Om schadelijke effecten te vermijden en te compenseren mag slechts 5liter/sec/ha verharde oppervlakte bedragen en er moet een buffer met vertraagde afvoer van minstens 410m³/ha verharde oppervlakte worden voorzien;
- Voor de totale verharde oppervlakte van 2.300m² moet een buffer met vertraagde afvoer voorzien worden van 94,30m³ (94.300 liter) en een afvoer van maximum 1,15l/sec;
- Mits uitsluiting van de nieuw aan te planten bomen binnen de 5m bouwvrije zone vanaf de oever van de waterloop.

...”

De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

4A *BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG*

De plaats van de aanvraag bevindt zich ten zuiden van [REDACTED] en ten noordoosten van [REDACTED], in het gehucht [REDACTED]. De omgeving kenmerkt zich door landbouwbedrijven, loodsen en zonevreemde woningen. De [REDACTED] is een zijstraat van de Mellestraat die [REDACTED]-centrum verbindt met [REDACTED].

Op de desbetreffende site wordt een veeteeltbedrijf uitgebaut. Het bedrijf bestaat uit een bedrijfswoning, een stalling (94m x 22m) en berging (30m x 15m). Achteraan het perceel loopt de onbevaarbare waterloop van 2e categorie, de Rakebosbeek.

Het ontwerp voorziet het bouwen van een quarantainestel en sleufsilos bij een bestaand veeteeltbedrijf.

Achteraan de bestaande stal wordt de nieuwe stalling voorzien, op minimum 7,5m van de beek. Het gebouw heeft een lengte van 35,4m en een breedte van 18m. Gezien de betonwanden 2,5m hoog zijn en de nokhoogte 7,6m en kroonlijsthoogte van 3,3m bestaat het dak als het ware uit een soort zwevende constructie. Tussen de bestaande en nieuwe stalling is een doorgang van 5m, zodat de achterliggende gronden bereikbaar blijven. De stal wordt opgetrokken in een staalstructuur met bruine silexwanden en afgedekt met antracietgrijs kleurige metaalplaten. De kopse gevels worden bekleed met beige kleurige staalplaat.

Er worden 3 open sleufsilos voor graanvoeder voorzien, de betonwanden hebben een hoogte van 2m. Twee sleufsilos zijn 6m breed en 25m lang, de laatste silo is vooraan 25m breed en achteraan 6m.

Achter de nieuwe stal en sleufsilos worden bijkomende witte abelen voorzien.

Relevante historiek

- Vergunning werd verleend door college van burgemeester en schepenen voor het bouwen van een bedrijfswoning op 14.05.1991;
- Vergunning werd verleend dd. 05.09.1991 voor het bouwen van een loopstal voor runderen en bergplaats na afbraak van bestaande vervallen gebouwen;
- Vergunning werd verleend voor het uitbreiden van een bestaande stalling bij een landbouwbedrijf dd. 06.07.2004;
- Een vergunning voor infrastructuurwerken werd geweigerd door college van burgemeester en schepenen op 18.07.2012;
- Deputatie verleende de milieuvergunning op 14.02.2013 voor het uitbreiden van een rundveefokkerij met 106 runderen (25 r<1j, 25 r ts 1-2j en 66 andere runderen)

(Aankoop NER), 20m³ mestopslag, grondwaterwinning 3m³/d en 1050m³/j uit het kwartair dek. Hiertegen werd beroep ingesteld. De Minister van Leefmilieu, verklaarde het ingesteld beroep ongegrond en verleende op 19.08.2013 de vergunning voor uitbreiden van een rundveefokkerij met 106 runderen (25 r<1j, 25r ts 1-2j en 56 andere runderen) (Aankoop NER), 20m³ mestopslag, grondwaterwinning 3m³/d en 1050m³/j uit het kwartair dek.

Ingevolge de afgeleverde vergunning komen de aanpalende eigenaar en huurder in beroep.

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is volgens het gewestplan Kortrijk (KB 28/12/1972) gelegen in een agrarisch gebied.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt in het verslag vast dat in het beroepsschrift terecht wordt opgeworpen dat de aanvraag in toepassing van artikel 3, §3, 3° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging aan een openbaar onderzoek diende te worden onderworpen. Aangezien de stalling een oppervlakte heeft van 637,2m² (35,4mx18m) en de sleufsilo's een oppervlakte hebben van 526,1m² (12,4x35m en 3x25m + (9,2m+25m)/2) is de drempel waaronder geen openbaar onderzoek nodig is, overschreden.

In opdracht van de deputatie werd door het college van burgemeester en schepenen een openbaar onderzoek georganiseerd van 27.12.2013 – 26.01.2014. Er werden 2 bezwaren ingediend, met name een bezwaar door de beroeper alsook een bezwaar ingediend door █████ in hun hoedanigheid van eigenaars van de woning die door beroeper wordt gehuurd. Beide bezwaren zijn inhoudelijk identiek.

Vooreerst wordt gesteld dat het openbaar onderzoek niet correct zou zijn verlopen. Er is onduidelijkheid omtrent het tijdstip van de aanplakking van de bekendmaking en de data vermeld op de bekendmakingsaffiche. Tevens wordt gesteld dat er geen bewijs is dat het openbaar onderzoek gedurende de volle dertig dagen is aangeplakt. De deputatie stelt vast dat de bezwaarindieners, ondanks de beweerde onregelmatigheden, tijdig een bezwaar hebben ingediend. De bezwaarindieners kunnen uit deze vermeende onregelmatigheden dan ook geen belang putten.

Bijkomend wordt gesteld dat de deputatie niet bevoegd is om een openbaar onderzoek uit te voeren. Enkel in het kader van de administratieve procedure in eerste aanleg wordt in de VCRO melding gemaakt van de organisatie van een openbaar onderzoek. In alle wettelijke bepalingen aangaande de organisatie van een openbaar onderzoek wordt de deputatie niet als bevoegde instantie vermeld. Er wordt ook verwezen naar een arrest van de Raad van State dd. 7 oktober 2013, nr. 225.006.

Ingevolge de devolutive werking van het administratief beroep onderzoekt de deputatie de aanvraag opnieuw in haar volledigheid. Indien zij vaststelt dat de aanvraag ten onrechte niet aan een openbaar onderzoek werd onderworpen kan de deputatie het college verzoeken om alsnog een openbaar onderzoek te organiseren. Het openbaar onderzoek wordt door het college van burgemeester en schepenen georganiseerd. Door aan het college de opdracht te geven tot het organiseren van een openbaar onderzoek miskent de deputatie de bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen niet. De context van het arrest van de Raad van State waarnaar in de bezwaren en ook op de hoorzitting wordt gewezen, is niet vergelijkbaar. Het betreft immers de vernietiging van een

Ministerieel Besluit tevens gekoppeld aan de eerdere vernietiging van een gewijzigde gewestplanbestemming.

Het advies van de brandweer is gunstig met voorwaarden.

De Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling (ADL) adviseerde de aanvraag gunstig. Volgens ADL past het gevraagde in het kader van de bedrijfsvoering en is ze noodzakelijk om te kunnen voldoen aan de recente normen van milieu- en dierenwelzijnswetgeving. De gevraagde uitbreiding van de bedrijfsinfrastructuur zal de aanvrager toelaten het bedrijf op een duurzame manier verder uit te bouwen. Zowel de deputatie als de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stellen vast dat de aanvraag verenigbaar is met de gewestplanbestemming, wel dient de aanvraag nog te worden getoetst op het vlak van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening (zie 4C).

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is.

In de bezwaren wordt in de eerste plaats gewezen op het ongunstig advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 20 juli 2012. De voorwaarde houdende het voorzien van een buffer is niet voldoende duidelijk wat de realisatie betreft en zou niet afdoende zijn om wateroverlast te vermijden. Er wordt verwezen naar de MER-deskundige die de bezwaarindieners hebben aangesproken in het kader van de milieuvergunningsaanvraag en die stelt dat de aanvraag te weinig informatie bevat inzake de grondwaterwinning, de kwaliteit van het oppervlaktewater en de effecten van de verharding. Er wordt fotomateriaal aangevoerd om de watergevoeligheid van de percelen rondom de geplande constructies te verduidelijken. Tot slot wordt ook gesteld dat het aangewezen is om de nieuwe voorschriften inzake de aanpassing van de gewestelijke hemelwaterverordening, hoewel althans op heden nog niet in werking, toe te passen op de aanvraag.

De Provinciale Dienst Waterlopen heeft in haar advies dd. 20.07.2012 volgende bemerkingen geformuleerd die aanleiding gaven tot een ongunstige beoordeling van de aanvraag:

- Om schadelijke effecten te vermijden en te compenseren mag slechts 5liter/sec/ha verharde oppervlakte bedragen en er moet een buffer met vertraagde afvoer van minstens 410m³/ha verharde oppervlakte worden voorzien.*
- Voor de totale verharde oppervlakte van 2.300m² moet een buffer met vertraagde afvoer voorzien worden van 94,30m³ (94.300 liter) en een afvoer van maximum 1,15l/sec.*
- Langs de waterloop moet vanaf de rand van de waterloop een vijf meter brede strook volledig vrij blijven van elke nieuwe bebouwing en aanplanting (rekening houdend met het te verwachten volume van de aanplanting).*
- Ophogingen mogen niet steiler aangelegd worden dan onder talud 4/4 en na deze ophoging moet de vrije strook nog 5 meter breed zijn.*
- Zo is de toegang tot de waterloop, ondermeer voor personen en materieel bij uitvoering van werken aan deze waterloop altijd verzekerd.*

Net als de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt de deputatie vast dat er volgens het inplantingsplan 2 à 3 bomen worden voorzien binnen de bouwvrije 5m strook. Mits het uitsluiten van de nieuw aan te planten bomen voorzien binnen de 5m brede bouwvrije strook langs de waterloop, kan worden voldaan aan deze bemerking. De omschrijving van het aan te leggen buffervolume met vertraagde afvoer is duidelijk in het advies. De bemerkingen geformuleerd door, de door bezwaarindieners aangestelde, MER-deskundige inzake de grondwaterwinning en de kwaliteit van het oppervlaktewater zijn in het kader van voorliggende stedenbouwkundige vergunningsaanvraag niet aan de orde. Huidige aanvraag voorziet immers enkel in de bouw van sleufsilo's en een quarantainestal, van grondwaterwinning en de gevolgen voor het oppervlaktewater is in dit dossier geen sprake. Het betreft aspecten die aan bod dienen te komen in de milieuvergunningaanvraag. De bemerkingen geformuleerd in het advies van de Dienst Waterlopen houden ook rekening met de op dat ogenblik geldende wettelijke bepalingen inzake de hemelwaterverordening.

Bijkomend wordt opgemerkt dat de foto's in de bezwaarschriften betrekking hebben op de percelen van aanvrager doch niet aantonen dat de bezwaarindieners die op ruime afstand van de bouwplaats woont, wateroverlast zou kunnen ondervinden. De maatregelen voorzien in het deskundig advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 20.07.2012 vormen een voldoende garantie dat de aanvraag geen schadelijke effecten zal hebben op de waterhuishouding. De strikte naleving van bovenvermelde elementen uit het advies worden dan ook als voorwaarde bij de vergunning opgelegd.

In het beroepsschrift en de bezwaren wordt gesteld dat niet werd onderzocht of een screeningsnota/project-MER al dan niet noodzakelijk was.

Aangezien het dossier dateert van voor 29.04.2013 diende het aanvraagdossier nog niet vergezeld te zijn van een project-mer screeningsnota. In het dossier zitten echter voldoende gegevens om het project te kunnen beoordelen in het licht van de MER-richtlijn. Dit wordt overigens ook uitdrukkelijk bevestigd in het besluit van de Minister dd. 19 augustus 2013:

“Overwegende dat de grote meerderheid van de runderen het ganse jaar op stal staan; dat de aanvraag betrekking heeft op activiteiten die voorkomen op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/Eu betreffende de milieu-effectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn), meer bepaald in de categorie ‘intensieve veeteeltbedrijven’ en ‘onttrekken van grondwater’; dat de aanvraag valt onder het toepassingsgebied van de Omzendbrief LNE 2011/1-milieu-effectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09, Europese Commissie tegen België) van 22 juli 2011 (BS 31 augustus 2011)

Overwegende dat de aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn; dat werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden, zoals blijkt uit voorgaande overwegingen; dat bijgevolg voor onderhavige aanvraag geen milieueffectrapport moet worden opgemaakt;”

Voor zover als nodig, treedt de deputatie deze beoordeling uitdrukkelijk bij en maakt zij deze tevens tot de hare.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Tijdens het openbaar onderzoek wordt gesteld dat de bezwaarindieners ingevolge de aanvraag een financieel nadeel zullen ervaren. Meer specifiek betreft het een

waardevermindering ten gevolge van de negatieve visuele impact van de aanvraag. De nieuw te bouwen constructies zijn volgens bezwaarindieners te groot, te aanwezig, te hoog en niet passend in de omgeving. Tevens zal de aanvraag geluids- en geurhinder met zich meebrengen. De vaststelling dat de bouwplaats gelegen is in agrarisch gebied impliceert volgens de beroeper niet dat aanvrager recht heeft op een vergunning om zijn bestaand bedrijf uit te breiden.

Ook in het beroepsschrift wordt opgeworpen dat de goede ruimtelijke ordening zoals voorzien in artikel 4.3.1, §2 VCRO wordt geschonden. Ingevolge artikel 4.3.1, §2 VCRO dient de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de aanvraag rekening te houden met o.a. de “in de omgeving bestaande toestand” en kan er tevens rekening worden gehouden met een aantal aspecten zoals “functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen”.

In het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar wordt de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening als volgt getoetst:

“Functionele inpasbaarheid

Het uitbaten van een landbouwbedrijf is evident in agrarisch gebied. De quarantainestal en sleufsilos sluiten aan bij de agrarische activiteiten. ADL stelt dat de gevraagde uitbreiding van de bedrijfsinfrastructuur toelaat om het bedrijf op een duurzame manier verder uit te breiden. De nieuwe stal sluit aan bij de bestaande bebouwing en bevindt zich op minimum 7,5m van de Rakebosbeek. De bedrijfsuitbreiding vormt één geheel met de bestaande bebouwing. De aantasting van de open ruimte is beperkt.

Visueel vormelijke elementen

De vormgeving en materialen sluiten aan met de bestaande bebouwing. De donkere dakbedekking en lichtere gevels creëren een optisch verkleinend effect.

Mobiliteitsimpact

Gezien de stal aangevraagd wordt als quarantainestal en de oppervlakte gering is, zal de uitbreiding geen invloed hebben op bijkomende mobiliteit. De sleufsilos worden louter voor eigen dieren aangevraagd wat geen bijkomende mobiliteit zal veroorzaken.

Hinderaspecten

Het is bijzonder vreemd dat de visuele hinder wordt opgeworpen. Het eigendom van beroepers bevindt zich op grote afstand van het landbouwbedrijf. De bedrijfsuitbreiding is gelokaliseerd op ca. 220m van de bijgebouwen van de beroeper. Bovendien ligt het woonhuis van de beroeper aan de straatzijde, enkel een bijgebouw grenst aan het landschap. Vanuit het woonhuis bestaat er geen zicht op het landbouwbedrijf. Gelet op de aanwezige groenstructuren (essen en wilgen) in het weiland en de bijkomende aanplantingen (abeel) ontstaat geen visuele pollutie vanuit het woonhuis van de beroepers. Het bedrijf wordt landschappelijk ingekaderd.

In het beroepsschrift wordt tevens de vrees voor toenemende geurhinder opgeworpen. In de verleende milieuvergunning werden zoveel mogelijk maatregelen opgelegd om deze geurhinder maximaal te reduceren. Dit argument is dan ook ongegrond.

Tenslotte wordt ook gevreesd voor toenemende geluidshinder. Gelet op de gevraagde agrarische activiteiten zal deze hinder beperkt zijn.”

Het argument inzake een mogelijke waardevermindering is geen stedenbouwkundig argument nuttig voor de beoordeling van deze stedenbouwkundige aanvraag.

Wat de visuele hinder betreft, stelt de deputatie net als haar provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar vast dat er van visuele hinder nauwelijks sprake kan zijn. De woning van beroeper ligt niet alleen aan de straatzijde en op een zeer ruime afstand van de bouwplaats, daarenboven wordt vastgesteld dat beroeper vanuit zijn woning enkel uitkijkt op de bijgebouwen die op het eigen perceel aanwezig zijn. Gelet op de aanwezige én bijkomend aan te planten groenstructuren die een meerwaarde vormen voor het landschap, is het uitzicht dat beroeper vanuit zijn woning op de bouwplaats heeft nihil. Het uitsluiten van de 2 à 3 bomen die binnen de 5m bouwvrije zone langs de waterloop worden voorzien en ingevolge het advies van de Dienst Waterlopen worden uitgesloten, doet hier geen afbreuk aan. Daarenboven is de hoogte van de nieuw te bouwen stallen identiek aan de bestaande bebouwing, ook het materiaalgebruik werd op elkaar afgestemd. De aanvraag voorziet enkel in het bouwen van een bijkomende stal en sleufsilo's, er is geen sprake van het uitvoeren machinale of andere lawaaierige werken noch blijkt uit de stukken van het dossier of de geformuleerde bezwaren dat er geluidshinder zou ontstaan die de draagkracht van het agrarisch gebied en haar omgeving in casu zou overstijgen.

Inzake de vermeende geurhinder verwijst de deputatie naar de maatregelen die worden voorzien en toegelicht in het kader van de milieuvergunningsaanvraag. Op basis van de stukken van het dossier en de vaststelling dat de woning van beroeper zich op ruim 200m afstand van de bouwplaats situeert, zijn er geen redenen om aan te nemen dat de voorziene maatregelen niet afdoende zouden zijn en de eventuele geurhinder de draagkracht van de agrarische omgeving zou overschrijden.

De aanvraag is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

4D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het bouwen van een quarantaineststal en sleufsilo's bij een bestaand veeteeltbedrijf; dat de aanvraag planologisch gezien verenigbaar is met de gewestplanbestemming agrarisch gebied; dat er een openbaar onderzoek werd georganiseerd van 27.12.2013 – 26.01.2014 en er twee bezwaren werden ingediend; dat onder de bemerkingen geformuleerd in het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 20.07.2012 de watertoets gunstig wordt geëvalueerd; dat het dossier voldoende informatie bevat om vast te stellen dat de aanvraag geen aanzienlijke milieueffecten zal doen ontstaan zoals ook bevestigd in het besluit van de minister dd. 19 augustus 2013; dat de aanvraag nauwelijks visuele hinder zal doen ontstaan voor de beroeper gelet op de afstand tussen de woning van beroeper en de bouwplaats en de aanwezigheid van diverse bijgebouwen op het perceel van beroeper zelf; dat op basis van de stukken van het dossier de aanvraag geen onaanvaardbare geur-, geluids-, mobiliteits- of ander hinder zal doen ontstaan; dat de bezwaren ongegrond zijn; dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening;

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen steunen hun belang op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. Zij zijn derde belanghebbenden. Zij menen in de eerste plaats een nadeel te lijden dat van procedurele aard is. Zij verwijzen naar het onregelmatig verloop van de procedure in eerste aanleg, met name het ontbreken van een openbaar onderzoek. Hierdoor heeft het college van burgemeester en schepenen geen kennis kunnen nemen van gebeurlijke bezwaren en hiermee geen rekening kunnen houden bij het nemen van haar beslissing. Volgens verzoekende partijen kan het belang van belanghebbende derden niet alleen afgeleid worden uit het voorwerp van de aanvraag, maar ook uit aspecten aangaande het procedureverloop.

Bijkomend beroept de eerste verzoekende partij zich op haar hoedanigheid van huurder van een woning, gelegen dichtbij de inplantingsplaats van het voorwerp van de bestreden beslissing. De tweede verzoekende partij is eigenaar van de woning die door de eerste verzoekende partij werd gehuurd.

Zij beroepen zich tevens op de negatieve visuele impact en de financiële negatieve impact die het project zal veroorzaken.

2.

De verwerende partij roept een exceptie van onontvankelijkheid in omwille van een gebrek aan belang in hoofde van beide verzoekende partijen.

Ten aanzien van de eerste verzoekende partij stelt de verwerende partij dat de loutere organisatie van een openbaar onderzoek tijdens de administratieve beroepsprocedure haar geen procedureel belang verschaft. Dit geldt des te meer nu zij een ontvankelijk administratief beroep heeft ingesteld bij de verwerende partij.

De verwerende partij betwist ook de voorgehouden negatieve visuele impact ten aanzien van de gehuurde woning die op ruim 220 meter van het geplande project ligt en bovendien aan de straatzijde, zodat er zelfs geen enkel zicht op het landbouwbedrijf van de tussenkomende partij is.

Met betrekking tot de tweede verzoekende partij merkt de verwerende partij op dat deze verzaakt heeft aan haar recht om zich tot de Raad te wenden aangezien zij de beslissing van het college van burgemeester en schepenen niet heeft bestreden met een administratief beroep. Het ontbreken van een openbaar onderzoek in eerste aanleg doet geen afbreuk aan de mogelijkheid om een administratief beroep in te stellen.

Ondergeschikt betwist de verwerende partij de visuele hinder in hoofde van een eigenaar, niet-bewoner van een woning. Zij stelt verder dat het ingeroepen financiële nadeel niet aannemelijk wordt gemaakt.

3.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen niet.

4.

4.1.

In de wederantwoordnota laten de verzoekende partijen weten dat de eerste verzoekende partij is overleden en dat de huurovereenkomst is stopgezet zodat de echtgenote de procedure niet als rechtsopvolger van de eerste verzoekende partij kan voortzetten. Zij voegen er aan toe: *“verzoekende partijen zijn er zich van bewust dat het belang in hoofde van eerste verzoekende partij aldus lijkt verdwenen en schikken zich ter zake naar de wijsheid van uw Raad”*.

4.2.

Met betrekking tot de tweede verzoekende partij, wordt in de wederantwoordnota gesteld dat haar niet verweten kan worden geen administratief beroep te hebben ingesteld. Zij legt de nadruk op haar procedureel belang.

Haar verzuchtingen konden slechts eenmaal beoordeeld worden door het organiseren van een openbaar onderzoek tijdens de administratieve beroepsprocedure, terwijl deze beoordeling normaliter gebeurt door zowel het college van burgemeester en schepenen als de verwerende partij.

In ondergeschikte orde is de tweede verzoekende partij van mening dat artikel 4.8.11, §1 VCRO een schending inhoudt van artikel 6.1. EVRM en het algemeen rechtsbeginsel dat de toegang tot de rechter voorziet.

Verder wenst zij dat een prejudiciële vraag wordt voorgelegd aan het Grondwettelijk Hof, met betrekking tot het onderscheid tussen een aanvrager waarbij het belang zonder meer wordt aanvaard bij een beroep bij de Raad en een belanghebbende derde die enkel belang kan laten gelden als zij hinder of nadelen kan lijden ten gevolge van het voorwerp van de vergunningsaanvraag.

Beoordeling door de Raad

1.

Voorafgaand aan de zitting van 3 mei 2016 werden partijen op de hoogte gebracht dat in eerste instantie de vraag zou gesteld worden naar de rechtspositie van de (aangekondigde) verzoekende partij [REDACTED] aangezien op het eerste gezicht niet blijkt dat voldaan werd aan de vormvereisten van een gedinghervatting.

In de hoofding van de wederantwoordnota hadden de verzoekende partijen immers voor de eerste verzoekende partij aangeduid: “[REDACTED]) met als rechtsopvolger mevrouw [REDACTED]”. Een verzoekschrift tot hervatting van geding werd echter niet ingediend.

2.

De Raad neemt akte van de verklaring van de verzoekende partijen in de wederantwoordnota dat de eerste verzoekende partij is overleden en dat het huurcontract met de echtgenote [REDACTED] werd stopgezet. Op de zitting van 3 mei 2016 kon de raadsman van de verzoekende partijen enkel bevestigen dat [REDACTED] niet langer deze huurwoning bewoont.

Los van de vraag of mevrouw [REDACTED] de onderhavige procedure kon voortzetten in haar hoedanigheid van algemene rechtsopvolger van de eerste verzoekende partij, moeten de verzoekende partijen gedurende de ganse procedure doen blijken van een voortdurend, ononderbroken en actueel belang.

Gelet op het feit dat [REDACTED] niet langer woont in de betreffende huurwoning, is op onbetwistbare wijze komen vaststaan dat de vermeende hinderlijke nadelen die de oorspronkelijke eerste verzoekende partij had ingeroepen om haar rechtens vereiste belang te staven, ook niet meer aanwezig zijn in haar hoofde.

Dit is wellicht ook de reden waarom geen verzoek tot gedinghervatting meer werd ingediend.

De Raad dient dan ook noodzakelijk vast te stellen dat het beroep in hoofde van de eerste verzoekende partij onontvankelijk is geworden tengevolge van haar overlijden.

3.

De tweede verzoekende partij stelt dat zij als derde belanghebbende derde een nadeel lijdt dat van procedurele aard is. Zij verwijst naar het onregelmatig verloop van de procedure in eerste aanleg, met name het ontbreken van een openbaar onderzoek. Hierdoor heeft het college van burgemeester en schepenen geen kennis kunnen nemen van haar gebeurlijke bezwaren en hiermee dus geen rekening kunnen houden bij het nemen van haar beslissing. Volgens de tweede verzoekende partij kan het belang van een derde belanghebbende niet alleen afgeleid worden uit het voorwerp van de aanvraag, maar ook uit aspecten aangaande het procedureverloop.

Zij houdt voor dat het haar niet kan verweten worden geen administratief beroep te hebben ingediend omdat haar verzuchtingen door het ontbreken van een openbaar onderzoek in eerste administratieve aanleg, niet aan het oordeel van het college van burgemeester en schepenen werden voorgelegd.

3.1

De tweede verzoekende partij steunt zich op een vermeend procedureel belang, verwijzende naar de rechtspraak van de Raad inzake de aanvechting van onontvankelijkheidsbeslissingen van de verwerende partij. Een partij wiens administratief beroep bij de deputatie als onontvankelijk wordt afgewezen heeft evenwel een rechtens vereist belang om dergelijke voor haar nadelige beslissingen aan te vechten.

Het kan immers niet betwist worden dat een onontvankelijkheidsbeslissing van de deputatie een voor de Raad aanvechtbare vergunningsbeslissing is (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, 2011/1, 195, nr. 570).

Het belang van een partij die dergelijke beslissing voor de Raad aanvecht is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

Anders is het gesteld in de hypothese van het huidige dossier.

Het loutere feit dat de tweede verzoekende partij geen bezwaren heeft kunnen indienen tijdens de eerste administratieve aanleg, volstaat op zich niet om haar belang te staven bij haar jurisdictioneel verzoekschrift.

Het vermeend onregelmatig verloop van de procedure in eerste administratieve aanleg kan wel als beroepsgrief aangewend worden in een administratieve beroepsprocedure, of als middel in de jurisdictionele procedure. Met andere woorden, een partij kan ten gronde aanklagen dat de regelgeving inzake het openbaar onderzoek werd geschonden en op welke wijze dit gebeurde. Uiteraard kan een partij dit slechts opwerpen voor zover zij tot de beroepsinstantie 'toegang' krijgt.

3.2

Artikel 4.7.21, §2 VCRO bepaalt de belanghebbenden die tegen de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen beroep kunnen instellen. Derde belanghebbenden die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de genomen beslissing in eerste administratieve aanleg kunnen administratief beroep instellen. Met de door haar opgegeven hinderaspecten kwam de tweede verzoekende partij naar het oordeel van de Raad alvast in aanmerking om door de deputatie als derde belanghebbende te worden beschouwd. De Raad kan enkel vaststellen dat de tweede verzoekende partij dit administratief beroep niet heeft ingesteld.

3.3

Artikel 4.8.11, §1, laatste lid VCRO bepaalt dat *“de belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden”*.

De verzoekende partij houdt voor dat haar niet verweten kan worden dat zij geen administratief beroep heeft ingesteld bij de verwerende partij.

In de parlementaire voorbereidingen wordt bij artikel 4.8.11, §1, laatste lid VCRO volgende verduidelijking gegeven (*Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, stuk 2011/1, p. 220, nr. 624*):

“..."

De vergunningenprocedure is vanaf de eerste administratieve aanleg tot het jurisdictioneel beroep bij de Raad ontwikkeld als één keten, waarbij geschillen in een zo vroeg mogelijk stadium moeten worden opgelost, via betrokkenheid bij het openbaar onderzoek of via een administratief beroep bij de deputatie (dat open staat voor alle belanghebbenden, in tegenstelling tot de regeling van het Coördinatiedecreet van 1996). Om die reden wordt ook op het niveau van het jurisdictioneel beroep voorzien in specifieke “trechters” (nieuw artikel 133/71, §1, tweede, derde en vierde lid, DRO).

De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden. Het onverschoonbaar niet-instellen van een administratief beroep strijdt immers met het zorgvuldigheidsbeginsel ; de belanghebbende verwerkt daardoor het recht om nog verdere beroepsmogelijkheden uit te putten. Het past hier te verwijzen naar het feit dat een burger ook het recht verbeurt om zich tot de Raad van State te wenden, indien hij de georganiseerde administratieve beroepsmogelijkheid niet of niet correct uitput. Er dient verduidelijkt dat het vooropgestelde beginsel niet geldt in geval van overmacht ; het is een algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van de wet in geval van overmacht kan worden gemilderd; wanneer de verzoeker zich aldus in de onoverkomelijke onmogelijkheid bevond om een administratief beroep in te stellen, kan hij overmacht inroepen om alsnog een ontvankelijk verzoekschrift bij de Raad te kunnen indienen. Het begrip “overmacht” dient ook hier te worden geïnterpreteerd in de gemeenrechtelijke betekenis; dat betekent dat er sprake moet zijn van een onoverkomelijke gebeurtenis waarop de verzoeker geen vat had en waardoor hij niet tijdig een administratief beroep kon instellen en dat de verzoeker al het mogelijke gedaan heeft om het voorval te vermijden zodanig dat het niet tijdig instellen van het administratief beroep niet mag te wijten zijn aan een fout in zijn hoofd.

...”

Uit deze toelichting blijkt dat het de bedoeling was van de decreetgever om, behoudens gevallen van overmacht, het niet-instellen van administratief beroep te beschouwen als het verzaken aan het recht zich tot de Raad te wenden.

Het komt dus aan de tweede verzoekende partij toe om aan te tonen dat zij zich in een ‘onoverkomelijke onmogelijkheid’ bevond om een ontvankelijk administratief beroep in te stellen.

De Raad kan enkel vaststellen dat de tweede verzoekende partij zich hoegenaamd niet beroept op enige verschoningsgrond of onoverwinnelijke dwaling. Zij houdt niet voor dat zij – om welke reden

dan ook – niet tijdig kennis zou hebben kunnen nemen van de aanplakking van de vergunning, afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen.

De enige reden die de tweede verzoekende partij opgeeft is een gebrek aan organisatie van een openbaar onderzoek in eerste administratieve aanleg.

Deze grief, en de gevolgen ervan, met name dat haar eventuele bezwaren slechts éénmaal kunnen worden beoordeeld, zijn echter geen redenen die het bestaan van overmacht om op ontvankelijke wijze administratief beroep in te stellen, aantonen. Zoals hierboven reeds gesteld kan de door de verzoekende partij geformuleerde ‘grief’ enkel als middel geformuleerd worden, hetwelk zij in administratief beroep had kunnen laten gelden.

In haar ganse betoog geeft de tweede verzoekende partij geen enkele concrete reden op waarom zij niet tijdig op ontvankelijke wijze administratief beroep heeft ingediend tegen de voor haar kennelijk nadelige vergunningsbeslissing van 26 september 2012 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk.

Uit het voorgaande moet besloten worden dat de grief inzake het gebrek aan openbaar onderzoek in eerste administratieve aanleg niet als verschoningsgrond kan gelden voor het niet instellen van een administratief beroep bij de verwerende partij. De tweede verzoekende partij heeft hiermee verzaakt aan haar recht om zich tot de Raad te wenden.

4.

4.1

In ondergeschikte orde verzoekt de tweede verzoekende partij dat de Raad volgende prejudiciële vraag zou voorleggen aan het Grondwettelijk Hof:

“Schendt artikel 4.8.11, §1, lid 1 VCRO artikel 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang met artikel 6 EVRM, in de zin dat de aanvrager zonder meer over een belang beschikt om een jurisdictioneel beroep in te stellen tegen de vergunningsbeslissing, terwijl derden belanghebbenden niet over een procedureel belang zouden beschikken om een jurisdictioneel beroep in te stellen tegen een vergunningsbeslissing”

Zij verschafft volgende toelichting:

“ ...

Vooreerst. Indien artikel 4.8.11. §1 VCRO zou inhouden dat tweede verzoekende partij in casu niet over een procedureel belang zou beschikken en aldus enkel een jurisdictioneel beroep zou kunnen instellen bij hinder of nadelen uit het voorwerp van de vergunningsaanvraag zelf, dan schendt artikel 4.8.11, §1, VCRO artikel 6.1 EVRM en het algemeen rechtsbeginsel dat de toegang tot de rechter voorziet.

Het recht op toegang tot de rechter is immers niet alleen in het EVRM voorzien maar tevens een algemeen rechtsbeginsel dat met inachtneming van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet aan eenieder moet worden gewaarborgd.

(...)

Dat ontvankelijkheidsvoorwaarden mogelijk zijn, wordt door de tweede verzoekende partij niet ontkend. Echter, artikel 4.8.11, §1, lid 1 VCRO leidt er toe dat de beroepsmogelijkheden voor verzoekende partij, als derde belanghebbende, als dusdanig worden aangetast, dat er sprake is van een gebrek aan evenredigheid.

Immers, in voorliggend geval zou voor tweede verzoekende partij geen enkel jurisdictioneel beroep openstaan tegen de (onwettige) beslissing van de Deputatie.

Ten tweede. Indien artikel 4.8.11, §1 VCRO voor derden belanghebbenden inhoudt dat een jurisdictioneel beroep bij de RvVb enkel zou openstaan indien deze derden hinder of nadelen zouden kunnen lijden uit het voorwerp van de vergunningsaanvraag, dan vormt dit een schending van het gelijkheidsbeginsel, zoals vervat in artikel 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang met artikel 6 EVRM, nu een onverantwoord onderscheid wordt gemaakt tussen de aanvrager van een vergunning en een derde belanghebbende.

...

4.2

Op grond van artikel 14, §2 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan er tegen uitspraken van de Raad cassatieberoep bij de Raad van State worden ingesteld. In overeenstemming met artikel 26, §2, derde lid van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof is de Raad er niet toe gehouden om de door de tweede verzoekende partij opgeworpen prejudiciële vraag te stellen als artikel 4.8.11, §1 VCRO de betrokken grondwetsbepalingen klaarblijkelijk niet schendt.

Met de door haar geformuleerde prejudiciële vraag wenst de tweede verzoekende partij het onderscheid aan te kaarten tussen de aanvrager (artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1° VCRO) die haar belang zou putten louter uit de kwalificatie 'aanvrager' te zijn, wat volgens de tweede verzoekende partij geen uitstaans heeft met het voorwerp van de aanvraag, en de derde belanghebbende die, *"indien hij ook een administratief beroep zou hebben ingesteld, hinder en nadelen aantoonde die uitstaans zouden hebben met het voorwerp van de aanvraag"*. Dit beperkt volgens de tweede verzoekende partij haar rechten van verdediging en haar toegang tot de rechter, zoals voorzien als algemeen rechtsbeginsel en in artikel 6 EVRM en dit in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

4.3

Zoals ook reeds aangekaart door de tweede verzoekende partij, en vastgesteld door het Grondwettelijk Hof (arrest van 30 september 2010, nr. 109/2010) mogen rechtscolleges, bij toepassing van de procedureregels geen overdreven formalisme aan de dag leggen. Het recht op een eerlijk proces en toegang tot een rechter, zoals vastgelegd in artikel 6 van het EVRM en artikel 13 en 23 van de Grondwet (hierna GW), en voor het 'betrokken publiek' ook vastgelegd in artikel 9,2 van het verdrag van Aarhus wordt echter alleen maar aangetast wanneer de reglementering ervan niet langer de doelstellingen van de rechtszekerheid en de behoorlijke rechtsbedeling dient en een belemmering vormt die de rechtszoekende verhindert zijn geschil ten gronde door het bevoegde rechtscollege beslecht te zien. Hieruit volgt dan ook dat het recht op toegang tot de rechter het voorwerp kan uitmaken van decretale voorwaarden en beperkingen voor zover deze geen afbreuk doen aan de essentie zelf van het recht op toegang tot de rechter.

De tweede verzoekende partij betwist op zich niet dat de mogelijkheid bestond om tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 26 september 2012 een georganiseerd administratief beroep in te stellen. Onder randnummer 3 heeft de Raad vastgesteld dat de tweede verzoekende partij geen verschoningsgrond voor het niet-instellen van het administratief beroep kan invoeren en op grond van artikel 4.8.11, §1, laatste lid VCRO geacht wordt te verzaken aan haar recht om zich tot de Raad te wenden.

De door de tweede verzoekende partij voorgestelde prejudiciële vraag is niet dienstig aangezien de verwijtbaarheid, die in artikel 4.8.11, §1, laatste lid VCRO vervat zit, juist geen onderscheid maakt tussen de aanvrager (artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1° VCRO) en de derde belanghebbende (artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3°). Ook een aanvrager die afgewezen wordt door het college van burgemeester en schepenen, zal eerst het administratief beroep moeten uitputten alvorens hij bij de Raad een vernietigingsberoep kan instellen, zoniet zal ook aan hem verweten worden dat hij

een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerde administratief beroep.

De Raad oordeelt dan ook dat er geen reden is om de door de tweede verzoekende partij voorgestelde prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

5.

De exceptie op grond van artikel 4.8.11, §1, laatste lid VCRO is gegrond. De vordering tot vernietiging is onontvankelijk voor wat betreft de tweede verzoekende partij.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 21 juni 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS